

[Finansministeren.]

har man ikke været imod, og det er jeg meget taknemlig for. Det kan ofte være sådan, at når man kritiserer en lang række enkeltpunkter, overser man det, der er det væsentlige, og det er vel, at vi skal have denne tekniske ændring af vor toldtarif.

Der har af flere af de ærede ordførere og også af mindretallet i betænkningen været givet udtryk for, at erhvervene ikke har haft tilstrækkelig tid til at øve indflydelse på arbejdet, og at der måske ikke er taget nok hensyn til erhvervene. Må jeg ikke heroverfor bemærke, at det ikke er sådan, at administrationen har udarbejdet forslagene uden kendskab til erhvervenes synspunkter. Der har — først i forbindelse med toldkommissionens arbejde og derefter i sammenhæng med de langvarige og indgående undersøgelser vedrørende etablering af en nordisk toldunion — været en endog meget snæver kontakt mellem erhvervene og administrationen, og der er derigennem fremskaffet et meget stort og omfattende materiale, der har kunnet anvendes ved forslagernes udformning. Og den samme snævre kontakt mellem erhvervene og administrationen har der været i forbindelse også med den omtalte undersøgelse af, hvad de forskellige markedsplaner betyder for dansk økonomi. Man må også have i erindring, at det samarbejde, der her er tale om, ikke er foregået i en fjern fortid, men i virkeligheden på mange områder er foregået løbende, idet jo denne problemkreds stadig er aktuel. Jeg synes, det skal slås fast i dag, at der i de senere år har været og stadig er mere kontakt mellem erhvervene og administrationen om toldspørgsmål, end der formentlig har været nogen sinde tidligere. Jeg tror ikke, at nogen, der har nærmere kendskab til det store arbejde, som de interesserede parter har præsteret i de senere år netop vedrørende toldproblemet, vil benægte det. Men måske vil man henviser til, som det er gjort i debatten, at administrationens grundlag for toldlovsforslagets udarbejdelse har været for spinkelt.

Det er fremhævet, at der er kommet mange henvendelser til folketingsudvalget. Nu sagde det ærede medlem hr. Axel Kristensen, at man kunne ikke regne med henvendelsernes antal alene, for der var også nogle, der måske ville have klaget, men som ikke havde turdet gøre det. Jeg må dog sige, at når man ser på henvendelsernes antal og det, der anføres i dem, har man et tydeligt indtryk af, at det hele er taget med. Alt i alt har der været ikke engang 200 henvendelser, skønt det drejer sig om et par hundrede paragraffer og 1 400 positioner, og det vil sige, at det, der er rettet henvendelse til udvalget om, i virkeligheden kun er en mindre del af selve lovforslaget og ikke så mange af positionerne.

Jeg synes, der også er en anden ting, der skal understreges. Det er klart, at mange af henvendelserne drejer sig om det samme, bare med modsat fortegn. Det ærede medlem hr. Axel Kristensen smiler, men sådan er det jo. Vi har set, at producenterne synes, at todsatserne skulle være noget højere, medens importørerne almindeligvis synes, at todsatserne skulle være lavere, og det har vist sig gang på gang under udvalgsarbejdet, at man har ramt meget godt midt imellem de to slags interesser. Jeg tror, at de medlemmer af udvalget, der har deltaget i hele arbejdet, vil erkende, at det netop på mange punkter har vist sig, at de, der har udarbejdet toldlovsforslaget, virkelig har prøvet og også med held har ramt nogenlunde i midten af de forskellige interesser, der har gjort sig gældende.

Her er vi så ved det, det drejer sig om, og som jeg ikke rigtig synes er kommet frem under debatten i dag. Der er talt så meget om, at det er gået for hurtigt, at man ikke har haft tid til at gøre sin indflydelse gældende, men der er i dag ikke sagt det, som så ofte siges, at regeringen ikke har villet samarbejde. Det er jeg glad for. For regeringen har meget gerne villet samarbejde i denne sag. Men det er ikke kommet frem, at den væsentligste grund til, at vi